

[Ole Bjørn Kraft.]

en Tordentale om denne „fremmede Volds-aand“, der her bredte sig over det danske Samfund. Det var en Nødvendighed for den konservative Ungdom og for Det konservative Folkeparti at søge at forsvare sig mod den Tilstand, der her udviklede sig. Det er imod Demokratiets og Parlamentarismens Forudsætninger, hvis Ordet ikke kan lyde frit og de forskellige Argumenter faa Adgang til at gøre sig gældende. Derfor var det nødvendigt for os at organisere Beskyttelseskorps, organisere Afholdelsen af Møder paa en saadan Maade, at det blev muligt for de konservative Talere at komme til Orde, og det er nu delvis lykkedes os. Men det er urimeligt af denne Grund nu at vende sig mod de konservative Stormtrop- per, mod de konservative Korps, thi hvis man ser Sandheden, som den er, saa opfylder de i Virkeligheden en demokratisk Mission, den demokratiske Mission at sikre Talefri- heden paa de offentlige Møder her i Hoved- staden og andre Steder.

Der kan fremføres talrige Beviser for, paa hvilken Maade socialdemokratisk Ung- dom tidligere fuldstændig terroriserede og forhindrede Afholdelsen af konservative Møder. Jeg kan nævne et Møde, det blev afholdt den 29. August 1932 i „Gimle“, hvor unge Socialdemokrater i Uniform — thi dengang eksisterede Uniformsforbudet ikke, og de unge Socialdemokrater optraadte i Uniform — hylede Mødet ned og over- faldt adskillige af Mødedeltagerne. Dagen efter var der et Møde i „Stjernekrøen“, hvor paa samme Maade unge Socialdemo- krater i Uniform knuste Ruder, kastede med Jernstole og overfaldt Deltagerne. Og helt op til de sidste Tider har vi jo haft Lejlighed til at se, hvorledes unge organisere- rede Socialdemokrater under en vis Ledelse har søgt at terrorisere konservative Møder. Langelandsplads-Mødet og Roskilde-Mødet er Eksempler herpaa. Det er med stor Tilfredshed, vi fra konservativ Side har hørt socialdemokratisk Ungdoms Ledelse offent- ligt erklære, at nu skal det være Slut dermed, offentligt erklære, at de vil tage fast Haand i Hanke over for det Uvæsen, der hidtil har hersket. Fra konservativ Side er til- svarende Løfter blevet afgivet. Det er vort Haab, at det takket være den Udvik- ling, vi nu er kommet ind i, skal lykkes at skabe saadanne Tilstande her i Landet, at Ordet kan lyde frit fra alle Danmarks Taler- stole, at Ungdommen kan agitere for sine Synspunkter frit og uhemmet, at det kan være konservativ Ungdom tilladt, som det er socialdemokratisk Ungdom tilladt, at

marchere gennem Byerne, demonstrerende for deres Sag, bærende deres Farver, saa- ledes som socialdemokratisk Ungdom har gjort i mange, mange Aar. Jeg vil gerne have Lov til fra denne Talerstol med Til- fredshed at konstatere, at i det mindste ude i Provinsen synes det at være saaledes, at dette nu kan foregaa, som det bør foregaa. Der var for nylig i Aalborg et Demon- strationstog fra konservativ Side og sam- tidig et fra socialdemokratisk Side. De to Tog mødtes i en Gade, hvert bærende sine Farver, med hvert sit Musikkorps, de passede hinanden i Ro og Fred, der skete intet, og saaledes skal det være. Men jeg har villet gøre disse Bemærkninger for der- igennem at understrege, hvor urimeligt, hvor hyklerisk, hvor forkert det er, naar man vil hævde, at det er fra konservativ Side, Voldsmetoder blev indført. Vi har gennemført et Selvforsvar, som var nød- vendigt, hvis vi skulde have Mulighed for at føre et konservativt Ord ud til alle Lag af Befolkningen, i alle Egne af Landet, i alle Kvarterer af denne By.

I denne Forbindelse vil jeg gerne nævne et andet Spørgsmaal, som optager Sindene stærkt, nemlig Spørgsmaalet om, paa hvil- ken Maade de vedtagne Urolove bliver administreret. Det er en almindelig Op- fattelse, at man ikke med tilstrækkelig Opmærksomhed har fulgt adskillige Foretel- ser, som har foreligget, og hvor disse Love i Virkeligheden er blevet overtraadt, uden at der er blevet skredet ind, uden at man har søgt at haandhæve Lovenes Bestemmelser. Der er jo ingen Tvivl om, at til Eksempel hele den Kampagne, som „Arbejderbladet“ førte forud for Mødet paa Langelandsplads, var en Provokation til Uroligheder og i Uoverensstemmelse med Straffelovens § 136, der udtaler, at den, der offentlig tilskynder til Forbrydelser, straffes med Hæfte eller Fængsel indtil 2 Aar. Naar man læser en Række af de Udtalelser, som bl. a. har staaet i „Arbejderbladet“, og som delvis blev gentaget af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen fra denne Talerstol forleden Dag, om det politiske Politis Chef, om hvem det er blevet sagt, at han anvender forbryde- riske Metoder, saa forekommer det ogsaa ejendommeligt, at man ikke her har søgt en Beskyttelse gennemført for denne høje Embedsmand. Det hedder i Uroløvenes § 3 endvidere, at

„Deltagere i Slagsmaal eller i anden grov Forstyrrelse af Ro og Orden paa offentligt Sted, hvorfor Straf ikke efter strengere Bestemmelser i Lovgivningen maatte være forskyldt, straffes, saafremt